

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
KANTON 10
KANTONALNI SUD U LIVNU
Broj: 68 0 Rs 043984 19 Rsž
Livno, 11.06.2021. godine

Kantonalni sud u Livnu u vijeću sastavljenom od sudija Vidačak Ozrenka kao predsjednik vijeća, Bosnić Željko i Sofija Vrdoljak kao članovi vijeća u pravnoj stvari tužitelja D. B. sin B. B. b.b., Livno, zastupan po pun. Nikoli Vukoja, advokatu iz Livna, ul. Gabrijela Jurkića b.b., protiv tuženog Ceste d.d. Mostar, ul. Dr. Ante Starčevića b.b., Mostar, zastupan po direktoru K. M, te pun. M M. zaposleniku kod tuženog, vsp. 2.900,00 KM, radi isplate, odlučujući po žalbi tuženog izjavljene protiv presude Općinskog suda u Livnu broj 68 0 Rs 043984 17 Rs od 07.12.2018. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 11.06.2021. godine donio je slijedeću

P R E S U D U

I. Žalba tuženog se djelimično uvažava i prvostepena presuda pod tačkom 2 dispozitiva PREINAČAVA tako da se tužbeni zahtjev tužitelja koji se odnosi na isplatu na ime neisplaćene plaće za rad u dane tjednog odmora - subota u iznosu od 433,27 KM, za period od 15.11.2014. godine do 15.03.2015. godine, od 15.11.2015. godine do 15.03.2016. godine, te od 01.12.2016. godine do 15.03.2017. godine sa zakonskom zateznom kamatom na taj iznos od podnošenja tužbe 13.11.2017. godine pa do konačne isplate, ODBIJA kao neosnovan, kao i u pogledu odluke o troškovima postupka pod tačkom 3 izreke, tako da se obavezuje tuženi da tužitelju naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 932,30 KM umjesto u iznosu od 1.292,40 KM.

II. U preostalom dijelu žalba se odbija i prvostepena presuda potvrđuje.

III. Odbija se zahtjev za isplatu naknade na ime sastava odgovora na žalbu u iznosu od 300,00 KM plus troškovi PDV ukupno 351,00 KM kao neosnovan.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom koja glasi:

I. „Nalaže se tuženiku da isplati tužitelju novčana potraživanja u iznosu od 1.078,25 KM na ime naknade za jubilarnu nagradu za navršениh 15 godina radnog staža, sa zakonskom zateznom kamatom počevši od 24.9.2017. godine pa do konačne isplate.

2) Nalaže se tuženiku da isplati tužitelju novčana potraživanja za period od 15.11.2014. do 15.03.2015. godine, od 15.11.2015. do 15.03.2016. godine, te od 01.12.2016. do 15.03.2017. godine na ime neisplaćene plaće za rad u dane tjednog odmora, a za period od 15.11.2014. godine do 15.3.2015.godine te za period od 15.11.2015.godine do 15.3.2016.godine i za noćni rad i otežane uvjete rada u ukupnom iznosu od 629,41 KM, uvećano za zakonsku zateznu kamatu od dana podnošenja tužbe, tj. 13.11.2017. godine do konačne isplate, sve u roku od 15 dana po pravomoćnosti presude i pod prijetnjom ovrhe.

3) Nalaže se tuženiku da naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 1.292,40 KM, a sve u roku od 15 dana po pravomoćnosti presude i pod prijetnjom ovrhe.“

Protiv navedene presude tuženi je uložio žalbu iz svih žalbenih razloga navedenih u čl. 208. ZPP-a predlažući da se pobijana presuda preinači i odbije tužbeni zahtjev ili pak pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovni postupak i odlučivanje.

U odgovoru na žalbu tužitelj je predložio da se žalba tuženog odbije kao neosnovana uz snošenje troškova odgovora na žalbu u iznosu od 300,00 KM plus troškovi PDV tj. ukupno 351,00 KM.

Ispitujući pobijanu presudu u granicama žalbenih razloga i u granicama člana 221. ZPP-a sud je odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga.

Žalba je djelimično osnovana.

-Tužitelj tužbenim zahtjevom te opredijeljenim po pismenom podnesku od 19.11.2018.godine potražuje isplatu na ime neisplaćene plate za rad u dane tjednog odmora subota , te jubilarne nagrade za navršениh 15 godina radnog staža.

-Tužena je u odgovoru na tužbu, a i tokom postupka osporila kako osnov tako i visinu tužbenog zahtjeva.

-Tokom postupka je nesporno utvrđeno da je tužitelj radnik kod tuženog, po Ugovoru na neodređeno vrijeme zaključen 27.09.2012. godine pod brojem 2245-11/12, predmetnim ugovorom po čl.2.tužitelj obavlja poslove cestar 1, zaposlenik 1, opis poslova je detaljno naveden, za navedene poslove utvrđen je koeficijent složenosti od 1,50, rad će se obavljati u tehničkoj ispostavi Livno, puno radno vrijeme iznosi 40 sati tjedno, a po čl.6. istoga ugovora osnovna mjesečna plaća se utvrđuje u iznosu utvrđenim u Pravilniku o plaćama,

dodacima i naknadama plaća u društvu, a zaposlenik ima pravo na povećanje plaće (dodaci na plaću) i to za otežane uvjete rada, prekovremeni rad, noćni rad, rad nedjeljom i rad u dane državnih blagdana sukladno kriterijima i iznosima utvrđenim Pravilnikom o plaćama., a po čl.9. istoga ugovora zaposlenik ima pravo na tjedni odmor od najmanje 24 sata neprekidno, a ostala prava i obaveze stranaka su regulisane pomenutim ugovorom, a rad tužitelja da se obavlja smjenski.

-Iz nalaza i mišljenja vještaka I. R. stalnog sudskog vještaka ekonomske sruke od 25.07.2018. godine i dopune nalaza od 10.10.2018. godine, a koji vještak je i saslušan, da je tužitelj obavljao poslove na dan tjednog odmora i to pored nedjelje i subote, a što je po obračunu sati iznosilo 433,27 KM, na ime naknade za noćni rad, te naknade za rad u otežanim uvjetima rada u navedenom periodu u ukupnom iznosu od 196,14 KM, a prema evidencijama o radu djelatnika tj. satima iz putnog naloga, na ime naknade za jubilaru nagradu za navršanih 15 godina radnog staža u iznosu od 1.078,25 KM.

Na osnovu naprijed navedenog djelomično su osnovani žalbeni navodi tuženog da u pogledu obavezivanja na ime isplate naknade za rad u dane tjednog odmora-subote.

Naime, prema postojećoj sudskoj praksi naknada na ime uvećanja plaće za rad u dane tjednog odmora ista pripada u slučaju kada se radi o neradnim danima, a u konkretnom slučaju rad tužitelja kao cestar 1, zaposlenik 1, na održavanju cesta, prema radnom vremenu tužitelja rad subotom predstavlja redovno radno vrijeme za koje se tako obračunava i plaća, a što proizilazi iz naprijed navedenog Ugovora o radu i čl. 46.Pravilnika o radu tuženog, te odredbe čl.46.st.1. Zakona o radu FBiH Sl.novine FBiH br.26/16.

Naime, pravilno u žalbi tuženi ističe a kako je to navedeno u činjeničnom stanju da je ugovor o radu tužitelja i tuženog broj 2245-11/12 od 27.09.2012.godine po čl.6. st.2. a u vezi sa čl.9. istoga ugovora regulisano da tužitelj ima pravo na povećanje plaće (dodaci na plaću) i to za otežane uslove rada, prekovremeni rad, noćni rad, rad nedjeljom i u dane državnih blagdana, što nije dalo za osnov dosuđenja tužitelju da mu pripada navedene razlika u iznosu od 433,27 KM na ime rada u dane tjednog odmora-subota. Uostalom, tužitelju je plaćen rad tj. uvećanje plaće za posao koji je obavljao nedjeljom, a što nije niti sporno, a kako je to navedeno u dopuni nalaza od 10.10.2018.godine, i uvidom u isplatne listiće za utuženi period, a tužitelj obavlja rad i u smjenama.

Pravilnik o platama, dodacima i naknadama plata tuženog broj UD-11-4/12 od 13.09.2012.godine, a koji se primjenjuje u ovoj pravnoj stvari je usuglašen sa odredbom iz čl.12. Opšteg kolektivnog ugovora za teritoriju FBiH Sl.novine FBiH br.54/05, 62/08, te je valjalo djelomičnim uvažavanjem žalbe prvostepenu presudu u tom dijelu preinačiti na način da se taj tužbeni zahtjev za isplatu neisplaćene naknade plaće za rad u dane tjednog odmora-subota u ukupnom

iznosu od 433,27 KM sa zakonskom zateznom kamatom odbije kao neosnovan, a kako je to navedeno u izreci ove presude.

Nisu tačni navodi prvostepenog suda u obrazloženju prvostepene presude na strani 5 cit.: „Također je čl.16. tač.5. tač.3. Pravilnika o plaćama, dodacima i naknadama plaća, br.UD-11-4/12 od 13.09.2012.godine regulisano da se osnovna plaća uposlenika uvećava za rad na dan tjednog odmora (subota i nedjelja)“ jer je navedenom odredbom regulisano samo rad na dan tjednog odmora a nije navedeno pomenutom odredbom da je to i subota.

Budući da je nesporna činjenica da tuženi nije isplatio tužitelju za utuženi period od 15.11.2014.godine do 15.03.2015.godine, od 15.11.2015.godine do 15.03.2016.

godine novčano potraživanje na ime neisplaćene plaće za noćni rad, kao i na ime otežanih uvjeta rada u ukupnom iznosu od 196,14 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od podnošenja tužbe 13.11.2017.godine pa do konačne isplate, te iznos od 1.078,75 KM na ime naknade za jubilarnu nagradu sa zakonskom zateznom kamatom počev od 24.09.2017.godine pa do konačne isplate, pravilno je odlučio prvostepeni sud kada je s obzirom na navedeno obavezao tuženog da tužitelju isplati naknadu na ime jubilarne nagrade za navršениh 15 godina staža, te naknade na ime noćnog rada i rada u otežanim uvjetima sa zakonskom zateznom kamatom na osnovu odredbe iz čl.277. st.1.ZOO-a(Sl. list SFRJ broj 29/78, 39/85, 45/89 i 57/89; Sl. list R BiH broj 2/92, 13/93 i 13/94; Sl. novine F BiH broj 29/03 i 42/11).

Dakle tužitelju pripadaju novčana sredstva po osnovu neisplaćene plaće za noćni rad prema citiranom Pravilniku o plaćama, dodacima i naknadama plaće od 13.09.2012. godine, da se ostvarena plaća zaposlenika uvećava za rad i to noćni rad 30% od bruto satnice, po čl.16.tač.16.5, a imajući u vidu evidencije o radu tužitelja te noćni rad istog iz putnih naloga .

Nadalje, tužitelju pripadaju novčana sredstva po osnovu neisplaćene naknade za otežane uvjete rada a prema nalazu i mišljenju vještaka od 25.07.2018.godine i dopune od 10.10.2018.godine, uvidom u evidencije o radu djelatnika, te rad u otežanim uvjetima u putnom nalogu, prema odredbi iz čl.16.tač.1. i 16.tač.2. dakle, pod povremeno težim uvjetima rada smatra se isključivo efektivni rad na pomenutom posipanju i čišćenju, pa prema tome za navedenu isplatu nije od odlučujućeg značaja navod tuženog da odluka Uprave društva nije donesena, a prema navedenom citiranom članovima.

Nisu osnovani žalbeni navodi tuženog da je tužitelju isplatio više plaće do 3 puta u odnosu na pojedine mjesece u odnosu na njegov osnovni platni koeficijent od 1,50, izračunate razlike po tuženom, te smatrajući da je takva isplata umjesto koeficijenta od 1,50 uključila i prava koje tužitelj traži na isplatu naknada noćni rad, i otežani uvjeti rada, jer s jedne strane a kako je to vještak našao i inače da je poslodavac dužan isplatiti osnovnu platu prema ugovoru o radu i Pravilniku o

plaćama, dodacima i naknadama plaće od 1,50 po koeficijentu, pa sada sud ne može utvrđivati zašto je poslodavac ovdje tuženi isplatio tužitelju plaću od 3 puta kako tvrdi za pojedine mjesece, u odnosu na njegov osnovni platni koeficijent od 1,50, jer je to stvar poslodavca.

Nadalje, a kako je to istakao i prvostepeni sud da vještak u pogledu noćnog rada prema efektivnim radnim satima rada evidencije tuženog ali i putnih naloga prvostepeni sud pravilno dosudio uvećanje plaće, dodatke po uređenom tužbenom zahtjevu vezano za noćni rad i rad za otežane uvjete rada i jubilarne nagrade.

Odluku o troškovima postupka ovaj sud je donio primjenom odredbe člana 397. stav 2. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH (Sl. novine F BiH broj 53/03, 73/05 i 19/06) prema kojoj je dužan kad preinači odluku protiv koje je podnesen pravni lijek odlučiti o troškovima cijelog postupka. Prema odredbi čl. 387. stav 1. ZPP-a pri odlučivanju koji će se troškovi naknaditi stranci, sud će uzeti u obzir samo one troškove koji su bili potrebni radi vođenja parnice.

U konkretnom slučaju tužitelj ima pravo na naknadu troškova postupka koji obuhvaćaju troškove sastava tužbe u iznosu od 240,00 KM (80 bodova x 3 KM) prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad advokata FBiH (Sl. novine F BiH 22/04 a prema vrijednosti spora, te istom pripadaju na ime troškova za izvršene parnične radnje, na ime zastupanja tužitelja po advokatu na pripremnom ročištu 240,00 KM, (80 bodova x 3KM). ročištu glavne rasprave u iznosu od 240,00 KM, uvećan za PDV u iznosu od 122,40 KM, troškovi vještačenja u iznosu od 250,00 KM, takse na tužbu i presudu od po 100,00 KM, a što ukupno iznosi 1.292,40 KM, a s obzirom na postignuti uspjeh u parnici u smislu čl. 386. stav 2. ZPP-a tužitelju je na ime troškova postupka dosuđen iznos od 932,30 KM (a prema uspjehu od 74,62%), pa je valjalo žalbu tužene djelimično uvažiti i prvostepenu presudu pod tačkom 3. Izreke, preinačiti na način da tuženi naknadi tužitelju troškove postupka u iznosu od 932,30 KM umjesto u iznosu od 1.292,40 KM, a kako je to navedeno u izreci ove presude.

Tužitelj se odbija sa zahtjevom na ime isplate naknade na ime troškova sastava odgovora na žalbu u iznosu od 300,00 KM plus troškovi PD ukupno 351,00 KM, kao neosnovan jer isti nije bio nužan radi ostvarenja prava tužitelja.

Radi iznjetog, a na osnovu odredbe iz člana 229 st.1. tačka 4. i člana 226. ZPP-a sud je odlučio kao u izreci.

Predsjednik vijeća:

Vidačak Ozrenka